

FNL I NORGE 7-71

MEDLEMSBLAD FOR SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

Fra demonstrasjonstoget mot USA's krig i Indokina i Trondheim i går.

Vietnam-demonstrasjon i Trondheim:

— PRRs fredsplan en realistisk løsning

Omlag 800 mennesker demonstrerte i går i Trondheim mot USA's krigføring i Indokina og til støtte for Den provisoriske revolusjonære regjeringssjupunkts fredsplan.

I Norge har Vietnam-arbeidet gitt det konkrete resultat at Nord-Vietnam nå skal anerkjennes, sa Asbjørn Mathiesen i sin tale på Torget. Det neste skritt må være å kreve anerkjennelse av PRR og støtte til det eneste realistiske forslag til en løsning — PRR's fredsplan.

Verdensopinionen og det amerikanske folk kan bidra til en slutt på den ulykkelige krigen, men vi kan ikke stole på de amerikanske lederne som i en årrekke systematisk har ført folket bak lyset, sa Mathiesen.

Demonstrasjonen ble avsluttet med et solidaritetsmøte på Katedralskolen, der det var tale av Sveinung Mjeld, opptreden av en nystartet sanggruppe og visning av filmen „Hyllest til Ho Chi Minh”.

AV INNHOLDET:

Fra V-uka

20. desember

Lær om det palestinske folket

LEDER:

Hovedsida ved dette nummeret er oppsummeringer av V-uka. Uka i høst viser mange steder stor framgang for fronten. Vi har enda ikke klart å få noen total oppsummering da alle rapportene ikke er kommet inn, men alt tyder på framgang. Når vi hadde gått igjennom de 20 første rapportene kunne vi fastslå at på 7 steder var det stor framgang eller gjennombrudd, på 3 steder var det tilbakegang eller stillstand og på 10 steder kunne en spore framgang, men ikke store endringer fra tidligere. Etter hvert som flere rapporter kom inn ser det ut som om statistikken blir enda bedre.

V-uka vil bli oppsummert i forskjellige artikler i bladet, men vi vil ta opp et par ting her.

Først og fremst må det sies at gruppene har klart å vise en sterk grad av sjølstendighet i planlegginga. F. eks. har mange grupper klart å lage møter som har vært varierte og har trukket bra med folk. I mange tilfeller tidligere har vi sentralt flydd rundt som politiske emmissærer, men i denne V-uka har gruppene bra klart å stole på egne krefter. Dette kommer også klart til uttrykk når vi ser hvor mange grupper som har klart å lage egne løpesedler.

Av negative ting må nevnes at en del grupper har vært prega av noe byråkrati og monopolisering i ledelsen. Dette har hindra at alle aktivistene har blitt trukket med i arbeidet. Dette medfører at noen blir belasta for hardt med arbeid, mens andre ikke får noe å gjøre eller bare får ordrer om ditt eller datt. I enkelte grupper har også aksjonsenhetsarbeidet blitt av en slik karakter at lederne i aksjonsenheten har gjort arbeidet slik at medlemmene i gruppa er blitt passive. Ei anna side er at noen få steder har også gruppas sjølstendighet måttet lide. Konkret har dette gitt seg utslag i at For Vietnam nr. 4 ikke ble solgt på spesielle arrangementer (Drammen, Sandefjord og Trondheim). Dis-si tinga representerer ingen helhet, men er viktige saker som gruppene må være forberedt på og ta alvorlig og som gruppene må jobbe med i arbeidet framover.

Demonstrasjoner har nå for alvor slått igjennom som aksjonsform i fronten. Før var det bare på store steder som dette ble gjennomført. I denne V-uka har det blitt demonstrert på dobbelt så mange steder som tidligere. Det GÅR AN å arrangere demonstrasjoner på mindre steder.

Litt kritikk av gruppene. Når vi sentralt skal oppsummere fra V-uka, er det helt nødvendig at vi får rapportene i tide. Mange grupper har brukt svært lang tid på å få sendt inn rapportene. Dette skaper en masse ekstraarbeid for redaksjonene i FNL i Norge og For Vietnam. Det betyr også hastverksarbeid og det vil si at gruppene får dårligere formidla de gode tinga som har skjedd. Og ikke minst betyr det at de gode tinga som har skjedd ikke kommer med i den eksterne propagandaen. Merk at redaksjonene har faste frister for innlevering av stoff til trykkeri. Vi sentralt har ofte satt urealistiske frister, men gruppene må så godt det er mulig prøve å opprettholde de fristene vi setter, husk at vi igjen ofte får frister av andre, dvs trykkeriet. Vi kan ikke se at fristene denne gangen har vært urealistiske.

Over nyttår vil det bli sendt ut et nytt studieopplegg til gruppene om den politiske utviklinga og om hovedoppgava. Ca 20 januar vil et nytt nummer av FNL i Norge komme og ca. 20 februar vil første nummer av For Vietnam komme. Dette er helt i korte trekk, men mer utførlig vil komme seinere.

PLANLEGG ARBEIDET, STYRK FRONTEN.

Det som blir oppsummert nå må ikke bare brukes som hyggelesning. Det som må gjøres er å få målretta impulsene gruppene kan få mot arbeidet framover og spesielt mot 20. desember. Ha oppsummeringene fra V-uka klare når dere begynner å planlegge 20. desember.

Stand på rutebilstasjonen i Trondheim.

Dette blir det siste nummeret av FNL i Norge i år, vi syns derfor det er riktig å nevne noe om gruppenes arbeid til neste år.

En av de største problemene i fronten har vært å holde en skik-

V - U K A

VELLYKKA DEMONSTRASJONER

13 lokalgrupper hadde planlagt å arrangere demonstrasjonstog under denne V-uka. To av disse, Tromsø og Steinkjer, avlyste sine i siste øyeblikk på grunn av dårlig frammøte. Steinkjer FNL-gruppe oppsummerte årsakene hos dem som en kombinasjon av dårlig vær og dårlig mobilisering.

Det ble altså avholdt demonstrasjoner på 11 steder rundt om i landet. Dette er en markant framgang fra tidligere "uker". Det er nå tydelig at også FNL-gruppene på mindre steder har oppdaget at det går an å arrangere demonstrasjoner som er fine markeringer av gruppa og politikken selv om det ikke møter opp mange hundre.

Eksempler på slike vellykkede tog på mindre steder har vi på Tingvoll der FNL-gruppas demonstrasjon samlet 38 deltakere.

I Svolvær gikk ca. 60, i Fredrikstad også ca. 60, og i Drammen 60-70. I Lillehammer marsjerte ca. 100, det største demonstrasjonstog på mange år der i byen. I Skien og Porsgrunn samarbeidet FNL-aktivistene om demonstrasjonen. Den gikk i Porsgrunn, men anti-imperialister i nabo-byen Skien delte ut demonstrasjonsløpesedler og propaganderte for arrangementet i sin by. Dette skulle være en god ide for andre mindre byer eller steder som ligger noenlunde nær hverandre geografisk. At demonstrasjoner er en fin måte å markere seg på og få gjort FNL-gruppa og det den arbeider for kjent, ser vi på alle de avisutklippene vi har fått inn fra lokalpressa.

En Fredrikstad-avis har stor overskrift og bilde fra demonstrasjonen på første side.

Den svære tre-spalters overskrifta lyder: "Representanten fra revolusjonsregjeringa i Fredrikstad: "Mange amerikanere kjemper nå på FNLs side i Vietnam." I artikkelen redegjøres det videre for PRR-representanten Phan Hoi's uttalelse på det etterfølgende møtet. Det er vel tvilsomt om uka og møtet hadde blitt markert så godt i pressa hvis det ikke var for demonstrasjonen. Vi må huske på at demonstrasjoner ikke er "dagligdagse" ting på mindre steder som f.eks. Tingvoll, og i mellomstore byer som Fredrikstad og Porsgrunn. Derfor ser vi også at den vekker mye større oppmerksomhet i lokalpressa og hos folk der på stedet enn en kjempedemonstrasjon i Oslo med mange tusen deltakere gjør.

La derfor de gode erfaringene fra de mindre stedene som i år arrangerte demonstrasjonstog for første gang være en oppfordring til andre FNL-grup

forts side 24

Utsnitt av demonstrasjonstoget i Fredrikstad.

Samarbeidet i V-uka

Denne artikkelen tar ikke sikte på å gi noen helhetlig oppsummering av aksjonsenhetsarbeidet i høst. Vi forsøker imidlertid å få en oversikt over arbeidet ved å sammenfatte erfaringene fra noen steder av interesse.

Artikkelen bygger i hovedsak på rapportene fra Oslo supplert med erfaringer fra Lillehammer, Trondheim, Halden og Drammen. Vi håper dette kan være utgangspunkt for en politiske vurdering av gruppene egne erfaringer og gi støtet til videre diskusjoner og initiativ lokalt på aksjonsenhetsarbeidet.

Vietnamuka var uten tvil et stort steg framover: De aller fleste gruppene har trukket med seg andre politiske organisasjoner mer eller mindre aktivt. Med FNL-gruppene i spissen har vi endel steder virkelig hat "vietnamopinionens uke". Særlig er Trondheim overbevisende. Ca 20 organisasjoner fra SUF(ml) til Unge Venstre og Senterstud. Alle slutta seg til arrangementene under en tverrpolitisk organisatorisk arrangementskomite. Mange andre steder fortjener å bli nevnt, men vi lar det være.

ERFARINGER FRA OSLO

Vi tok tidlig kontakt med Vietnambevegelsen (VB) med henblikk på å gå sammen om demonstrasjon/møte i V-uka.

Etter å ha kommet fram til enhet på det politiske grunnlaget (parolene), ble vi enige om å innby alle som kunne tenkes å delta i et demonstrasjonstog. Her kom de første motsetningene. VB nektet å innby Palkom og KNUAN som kunne forbindes med SUF(ml). Solkom gikk med på et kompromiss der vi ble enige om å invitere de organisasjonene som best viste bredden i opinionen. Vi måtte gi oss på spørsmålet om Palkom, men understreket at vi stilte oss solidarisk med palestinerne kamp.

På dette møtet ble en "vietnam arrangementskomite" nedsatt.

Med var SUF(ml), NKP/KU, UV, AUF, Solkom og VB. Men det viste seg å være splittelse i VB. VB kjørte nå på at demonstrasjonen hadde "ikke noe med Vietnamuka å gjøre" (de fikk følge av Unge Venstre). De foreslo demonstrasjonen utsatt. Dette ble resolutt avvist. Alle andre organisasjoner var stilltiende enige om at V-uka var beste form for organisering.

Neste møte ble preget av at enheten hang i en tynn tråd. Det var spørsmålet om annonsering de fant sitt påskudd til å legge opp til brudd. AUF, med støtte av UV, hevdet plutselig at Solkom og VB sto som enearrangører. Solkom hevdet at indo-kinas folk var best tjent med at bredden i enheten ble vist klart

og at dette måtte bety at alle de tiltredende organisasjoner skulle ha navnet i annonsen. Men det var klart at dersom SUF(ml) sto som tiltredende ville vi ikke få med Samorg og AUF. SFU og KU støtta vårt syn. Etter noen forhandlinger bøyde vi av for VB for å bevare enheten. Til tross for dette greide ikke VB/AUF å få inn en eneste annonse på Arbeiderbladets første side og heller ikke ble det noe av mobiliseringsartiklene "de hadde planlagt".

ERFARINGENE FRA OSLO, SUPPLERT MED TRONDHEIM OG DRAMMEN, KAN SUMMERES OPP I 3 PUNKTER.

PUNKT 1

Samarbeidet om demonstrasjonen sprang ut av forhandlingene om 10-punktsforslaget (Se FV 3/71), som befant seg i en bakevje. Vi tok personlig kontakt med ledende folk i VB, UV og Senterungdommen for å høre synspunktene på 10-punktsforslaget. Etter å ha undersøkt det politiske terrenget, kunne vi legge opp en taktikk for å skape enhet på parolene:

USA ut av Indo-Kina
Anerkjenn DRV nå
Støtt PRRs fredsplan
Bryt med Saigon og
Anerkjenn PRR

Dette klarte vi på et møte der vi hadde svært bra diskusjon.

Fordi vi hadde undersøkt forholdene kunne vi holde det politiske initiativet, og grunnlaget for den seinere aksjonsenheten var lagt.

En del grupper har vist oppfinnsomhet og tatt kontakt med organisasjoner utenom det vanlige skjemaet: Kristent Fredslag var med i Oslo, Progressiv Lærerfront i Hamar, i Drammen var Drammen demokratiske kvinneforbund med. Et mål for neste V-uke må bli å øke kontaktflaten med slike masseorganisasjoner.

På grunn av den vellykka starten hadde vi i Oslo en tendens til å overvurdere enheten. Vi var derfor seinere overrumplet da VB kom med taktiske utspill (argumentet om at demonstrasjonen ikke hadde noe med V-uka å gjøre). Ved å ha gjort grundigere undersøkelser på forhånd, analysert grundigere motsigelsene innen VB, og derav deres vinglete holdning, kunne vi vært bedre i stand til å mestre slike utspill, taklet dem politisk og lagt mer press på VB.

Vi hadde et svært bra samarbeid med SFU. Vi trakk SFU med i våre forberedelser. Uten dette gode samarbeidet ville antagelig brudd vært uungåelig.

FNL-gruppene er flere steder blitt utsatt for utspill fra andre organisasjoner som har forsøkt å begrense vår sjølstendighet i aksjonsenheten.

I Drammen gikk FNL-gruppa med på å unnlate å selge For Vietnam i demonstrasjonen og på møtet. I Trondheim forsøkte NKP/KU/AUF å hindre oss i å selge FV på grunn av artikkelen om sosialimperialismen, og FNL-gruppene måtte gi delvise konsesjoner for å bevare enheten. Ikke salg av FV på felles

stand. Sjøl om Trondheim solgte 800 FV, er det klart at dette sveket våre muligheter til å markere oss innafor aksjonsenheten, og det gav NKP/KU/AUF taktisk spillerom.

Det er altså en tendens til ettergivenhet og redsel for å ta opp en nødvendig politisk kamp innafor aksjonsenheten. Får disse tendensene utvikle seg, vil vi miste initiativet og i virkeligheten undergrave vår egen organisasjon og riktige politiske linje. Som Trondheim sjøl sier i sin rapport: "Vår politikk er i hovedsak riktig politikk, og vi skal ikke være redde for å kjøre den ut".

I begynnelsen av V-uka i Oslo hadde vi problemer med å komme i gang. Vi greide ikke å sette preg på byen, diskusjonene var få og tamme.

En flaggheisingsaksjon var det som fikk utviklinga til å snu seg slik at uka i Oslo ble så vellykka.

FNL-flagg ble heist på ca 20 steder. Over alt gav det støtet til livlige diskusjoner. Mest vellykket var det på Apallökka skole. Da brannbilen kom for å fjerne flagget, forsøkte noen aktivister å få det igjen, og det ble nesten slagsmål. Aktivistene kom til rektor og han truet med utvisning. De andre elevene reagerte spontant og satte seg ned i skolegården i protest. Mange lærere sluttet solidarisk opp om aksjonen. Den politiske kampen som dette innebar medførte et oppsving i den anti-imperialistiske kampen på denne skolen. Elevene i FNL-gruppa beklaget at det hadde gått endel ut over brannmennene, men oppsummerte aksjonen som hovedsakelig riktig. Flaggsaksjonen førte til fart i mobileringa til demonstrasjonen. Den ble fulgt opp med løpesedler og salg av FV. Den førte til ny glød hos de lokale aktivister og den la grunnlag for sterk rekruttering. Det er nå starta tre nye studiesirkler på skolen.

Hvorfor nevner vi denne aksjonen i en artikkel om aksjonsenhet? Aksjonen var typisk FNL-gruppas, gjennom aksjonen kunne vi virke som fortropp, vise hvem som har initiativet. Det er ikke bare gjennom salg av FV, diskusjoner med kamerater osv. at vi virker som drivkraft i aksjonsenheten, men at vi klarer å skape kamp.

PUNKT 3 Papirenhet/aksjonsenhet.

I Oslo viste arrangementskomiteen å være et bra middel til å hindre papirenhet, dvs. brei oppslutning men at vi må gjøre alt praktisk. Oppgaver som malig av transparenter, utdelig av løpesedler, kontakt med politiet, anskaffelse av materiell til toget osv ble fordelt. Enheten i aksjon viste seg å følge de samme linjene som i politikken: FNL-gruppene og SUF(ml) og SFU gjorde mest og hadde bra samarbeid på grunnplanet. Mens enheten med særlig AUF var i høy grad en papirenhet. Likevel var det klar framgang fra tidligere da VB/AUF ikke gjorde noe. 3000 i toget er et klart bevis på framgang.

Aksjonsenheten hang hele tida i en tynn tråd, vi godtok mange kompromisser, men vi er av den oppfatning at vi har trukket SF nærmere oss, og vist for hele venstresia i norsk politikk hvem som virkelig ønsker enhet i kampen mot USA-imperialismen.

■ ■ ■

Kulturelt oppsving... forts fra s.10

visene som er fine i det anti-imperialistiske arbeidet. Vi vil også prøve å få med gode sketsjer og andre ideer, f. eks. finne steder hvor en kan finne gode anti-imperialistiske dikt.

Til slutt vil vi anmode alle som sitter med gode viser, sketsjer eller dikt til å sende dem inn til oss. Om noen sitter med gode ting slik at dette ikke kommer andre

Monopolisering i arbeidet.

To eksempler må arbeidsmetoder:

Halden rapporterer: "Monopolisering, byråkrati råda og medlemsdemokrati synes å mangle fullstendig ved at formannen i gruppa pluss folk fra aksjonsenheten overtok planlegginga uten å trekke medlemmene med". Derved klarte heller ikke medlemmene å virke som drivkraft, enheten med AUF, SF, Papirarbeiderforbundet og Samorg ble en papirenhet. Dette førte til at gruppa ikke nådde ut til nye folk.

For å styrke medlemsdemokratiet og planlegginga innkalte Lillehammer til aktivistmøte hvor de grundig diskuterte hva aktivistene skulle gjøre i V-uka. V-uka i Lillehammer ble et stort gjennombrudd for vietnamarbeidet.

Spørsmål til diskusjon.

1. Hvilke organisasjoner greide dere å trekke med i V-uka? Fulgte dere vanlige skjema eller viste dere dristighet i forhold til grupper dere ikke tidligere har hatt kontakt med? Sett konkrete mål for neste V-uka.
2. Diskuter Drammen/Trondheims mangel på salg av FV i samband med prinsippene for sjølstendighet i fronten.
3. Diskuter hvordan gruppa kan virke som drivkraft i aksjonsenheten?
4. Hvilke forholdsregler kan gruppa ta for å hindre at medlemmene ikke blir passivisert i aksjonsenhetsarbeidet?

grupper til gode, tjener dette ingen andre enn fienden.

STYRK KULTURARBEIDET I FRONTEN.

fra gruppene

Fra VINSTRÅ meldes:

Litt om hva vi gjorde i V-uka:

a) spredde V-ukeløpeseddelen + at vi sjøl(dvs. meg og en til) stensilerte opp FNLs program og delte ut.
b) solgte 40 FV (Viste seg å være altfor lite, må bestille fleire neste gang), 50 av Hue-heftet + at vi delte ut PRRs sjupunktsforslag for fred (svensk) i 50-60 øks.
Delte også ut (ganske få) en løpeseddel laga av V-ukekomiteen i Tr.heim (denne kosta egentlig 25 øre).
Desverre fikk vi ikke avholdt solidaritetsmøte, men vi håper å ha mange i framtida.

Heia Vinstra! Dere høres ut til å være entusiastiske og fulle av planer for framtida. Det er bra. Situasjonen er ikke likedan i alle gruppene. I STAVANGER-rapporten kan vi lese:

FNL-gruppene hadde et aktivistmøte, der oppgavene blei diskutert og for delt. Det var der en del problemer med å få mobilisert folk i gruppene. Det ble ikke diskutert godt nok hva måla var, og hva hensikten med V-uke er. (Nye folk som ikke ble aktivisert. Styret har en del byråkratiske feil, men dette var ikke hovedfeilen, monopolisering var hovedfeilen. Vi visste ikke på forhånd hvor mye tid og hvor myesom skulle gjøres foran arrangementet."

I ELVERUM hadde de også "visse vanskeligheter med å aktivisere enkelte av medlemmene." Men "enkeltpersoner tok del i arbeidet - som tidligere aldri har hatt tilknytning til slikt arbeid".

Denne gruppa er ei kontaktgruppe som "blei dannet like før V-uka, med utspring blant elever ved lærerskolen. Har også fått kontakter ved gymnasen, sykepleierskolen, folkehøgskolen, ungdomsskolen og med enkeltpersoner." Elverum sier videre: "Vi blei bedre mottatt enn vi hadde ventet - en del virkelig positiv reaksjon, men likegyldighet preget de fleste. Elverum er et vanskelig sted (dette V-arbeidet er nytt her) - men ikke håpløst selvfølgelig.

LILLEHAMMER hadde ikke de samme kontaktproblemene:

"I løpet av uka kom vi i kontakt med mange nye folk, men det lykket ikke i noen særlig grad å knytte dem til gruppa. Det er flere årsaker til dette - bl.a. at vi ikke hadde studiesirkler, men hovedsaken var at vi ikke hadde noen klar målsetting alle kunne jobbe mot."

SKIEN oppsummerer sine erfaringer i denne forbindelse med at:

"Det var først og fremst ved løpeseddelutdeling og ved personlig kontakt, at vi prøvde å få folk til en studiesirkel. . . . Skiens mål var å få dannet ei FNL-gruppe i løpet av V-uka. Det har vi klart. 2 fra gymnasen kom p.g.a. løpesedlene - vi hadde aldri sett dem før. De øvrige kom som resultat av personlig kontakt. På den ungdomsskolen vi delte ut løpesedler, kom ingen. På en annen ungdomsskole vi ikke delte ut løpesedler, men har et medlem, har vi nå flere som er interesserte i studiesirkel. Studier er nå i gang."

La nå ikke dette siste føre til at gruppene går bort i fra bruk av løpeseddel. Også dette middelet hadde hjulpet i mobiliseringa - sjøl om denne rapporten altså var et godt eksempel på hvor viktig den personlige kontakten er. Så la oss se opp for sekterisme og klikkvesen!

STEINKJER:

0 innsamling til FF. - ingen bøsser. Minst 8 nye til sirkel - Det er bra!"

Gruppa mener den har hatt stor framgang, og derfor har bra grunnlag å jobbe videre på, men at mobiliseringsarbeidet og innsamlinga blei hindra av at materiellet først kom etter VU."

Dette er en alvorlig kritikk til oss som jobber sentralt, men vi håper at Steinkjer får anledning til å bruke bøssene nå etter V-uka.

Til slutt presenterer vi rapporten fra SANDEFJORD i sin helhet:

"Solgte FV 3, tok kontakt med ledende folk innen de forskjellige organisasjoner vi tenkte var interesserte i en aksjonsenhet. Fikk så disse til å ta opp i sin hjemmehørende organisasjon.

Vi delte også ut løpesedler.

Brukte aksjonen til å komme i kontakt med folk som var mer interessert enn de fleste, disse kunne da være mulig å få med på studiesirkel.

Svakheter i gruppa. Arbeidet ble for dårlig fordelt, nesten alt som ble gjort var det den ene halvparten som stod bak.

Det var FNL-gruppa som fikk sammenkalt til et møte og dannet en slags V-uke-komite. En del av organisasjonen gjorde virkelig et godt arbeid for at arrangementet kunne finne sted, under møtene før V-uka fikk de fleste et mye bedre forhold til Solkom enn de hadde hatt tidligere.

Aksjonsenheten ble større enn ventet, arrangementet som vi skulle ha ble større og mer variert enn vi hadde tenkt. Gruppas selvstendige arbeid ble dårligere gjennomført enn vi hadde regnet med, og resultatene også deretter. (Dette skyldes ikke bare dårlig planlegging og tilfældigheter, men også mangel på folk.)

Det var film og visesang på møtet.

75-80 stk. møtte. Fredskontoret, AUF, UV, KU, SF, NKP, Jern og Metall var alle representert.

Vi solgte 40 stk. FV. (fikk ikke flere). 102kr. blei samlet inn til PRR og 2 foreløpig på sirkel.

V-opinionen har ikke fått noe gjennombrudd, men dens stilling er mye bedre enn den var. Vi fikk bra omtale både før og etter i arbeiderpressa i byen. Folk er også bedre innstilt til oss enn før, de forstår mer konfliktens sanne karakter og de egentlige årsaker.

De nye skal nå føres over i praktisk arbeid, derved kan vi fordele arbeidet bedre."

RESOLUSJON vedtatt på TINGVOLL

23 motstandere av USAs krigføring i Indo-Kina, samlet til møte på Tingvoll 22.10.71., vedtar følgende uttalelse:

Den amerikanske aggresjonskrigen i Indo-Kina har nå pågått i 17 år. I de siste årene er krigen blitt utvidet til også å omfatte Laos og Kambodsja.

Den amerikanske krigføringen er et ledd i de amerikanske imperialistenes hensynsløse utplyndring av naturressursene i Indo-Kina. De lidelser som er blitt påført de indokinesiske folkene i form av terrorbombing, giftsprøyting og massakrer må ses i sammenheng med dette.

Krigen i Indo-Kina er ingen "beklagelig misforståelse".

De indo-kinesiske folkenes heltemodige kamp er hovedårsaken til at US-imperialistene nå bare har to veier å gå: Enten å trekke seg fullstendig ut av Indo-Kina, eller å trappe krigen desperat opp - en

utveg som alltid tidligere er blitt brukt når USA har vært i en desperat situasjon.

I denne situasjonen legger Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering (PRR) fram en 7-punkts fredsplan ved forhandlingene i Paris. Det er en generøs plan - og den eneste realistiske plan for fred i Indo-Kina. Denne planen har Nixon unlatt å svare på!

Det vi må gjøre nå, er å tvinge Nixon til å svare. Det gjør vi best ved å mobilisere folkeopinionen i Norge på kravene USA UT AV INDO-KINA!
FULL STØTTE TIL PRR'S FREDSPLAN!

Undertegnet:

Deltakere i solidaritetsmøte på Tingvoll.

Resolusjonen blei vedtatt mot 1 stemme, ca. 13 avholdt seg fra å stemme.

Kulturelt oppsving i fronten

Det har tidligere vært lite av kulturelle tiltak i fronten. Mange har savna slike aktiviteter. Når vi klarer å utvide det politiske arbeidet betyr det en styrking av fronten. Vi hadde ei kort tid i våres en teatergruppe i Oslo som hadde stor suksess, men vi klarte ikke å utvikle dette arbeidet. Folka ble delvis spredd, delvis fikk de andre politiske oppgaver, teatergruppa falt fra hverandre. Også har det vært noe visesang i fronten, men aldri noe kulturelt gjennombrudd.

I løpet av V-uka har det vist seg at gruppene har grepet dette med kulturelle aktiviteter mange steder og klart å utvikle denne sida ved arbeidet bra. På Lillehammer har de klart å skape ei teatergruppe som opptrådte under V-uka. Mange steder har gruppene satsa på visesang og klart å lage grupper, f. eks. i Öistese, Sta-

vanger og Trondheim. På mange andre steder er også visesang brukt som en del av et møteopplegg.

I Trondheim hadde også aktivistene laget forskjellige sketsjer som ble framført på et åpent møte. Opplesning av dikt ble også brukt av mange grupper med hell. I det hele tatt klarer gruppene å vise oppfinnsomhet i planlegginga.

Filmen har også hatt en bred plass. Dette er noe vi kan utvikle videre og vi har en filmliste lenger bak i bladet. Spesielt i Trondheim har filmen fått en brei plass i V-uka. Dette må nok ses litt på bakgrunn av den vellykka Green Berets-aksjonen de hadde tidligere i höst, men gruppa har vist et dristig initiativ. Under hele uka ble filmen "17 BREDDEGRAD" av Joris Ivens vist på en av byens kinoer. Dessuten hadde de kortfilmprogram på et av gymnasene en dag. De hadde også fått i stand en nattine på en av kinoene hvor det ble vist forskjellige filmer bl. a. en cubansk film om krigen i Laos.

Gruppene har gjort store sprang framover på den kulturelle sektoren. For at dette arbeidet skal kunne utvikle seg videre, vil vi lage et kulturhefte som skal bli ferdig like over jul. Her vil vi i første rekke prøve å samle de

forts. s. 7

Solkoms kulturgruppe i Trondheim.

.....Faglige erfaringer.....

Vi har lenge arbeidet for å klare et gjennombrudd på den faglige sektoren. Dette har vist seg svært vanskelig, til tross for lokale framganger som i Drammen.

Heller ikke i V-uka i høst kan vi snakke om noe skikkelig gjennombrudd, men det er tydelig framgang å spore. På mange steder hvor det tidligere ikke har vært noen kontakt med fagforeninger eller Samorg, ble det i V-uka oppnådd aksjonsenhet.

Drammen klarte også denne gang å etablere kontakt direkte med fagforeninga på A/S Norelektro. Dette er nok fortsatt det beste eksemplet vi har på direkte kontakt med grunnplanet i fagbevegelsen. I Sandefjord ble Jern og Metall også

dratt inn i arbeidet. Når en tenker på at gruppa er forholdsvis ny og har lite erfaring må dette sies å være et langt skritt på vei for ei ny gruppe.

I Oslo og Trondheim ble Samorg knytta til Vietnamopinionen. Dette er første gang og representerer framgang. Halden er også et eksempel på at det er mulig å få kontakt med Samorg. De hadde også enhet med Papirarbeiderne.

Det fins noen flere eksempler på at faglige organisasjoner er trukket inn i aksjonsenhetsarbeidet, men hva vi i hovedsak savner er evnen til å nå arbeiderne på grunnplanet i organisasjonene. Her ligger det mye ugjort og vi må bestrebe oss på å klare dette bedre for framtida.

* * *

STYRK MEDLEMSBLADET

GJØR FNL I NORGE TIL ET
MEDLEMSBLAD:

Mye pent kan nok sies om FNL i Norge, men noe virkelig medlemsblad har det ennå ikke blitt. For mye av stoffet kommer fra sentralt hold, og altfor lite kommer fra aktivistene.

På landsmøtet diskuterte vi en del hva som kunne gjøres, og en del forslag kom. En av ideene derfra er det vi vil forsøke satt ut i livet nå. Det er noe dristig kanskje, men noe må gjøres med den dårlige situasjonen vi står oppe i.

I hvert medlemsblad framover vil vi oppfordre to eller tre grupper rundt om i landet til å utføre visse oppgaver til neste nummer av medlemsbladet. Denne gangen vil vi be tre grupper svare på noen få spørsmål. Ballen kastes til Lillehammer, Stavanger og Porsgrunn.

Skriv kort til oss om gruppas (ørlige) oppfatning om følgende saker:

LILLEHAMMER:

Gi en kritikk av høstens FNL i N.

- m.h.t. a) politisk innhold
b) praktisk nytte
c) hvordan har bladet hindret/
frømet medlemsdemokratiet?

STAVANGER:

Gi en kritikk av dette nummeret av medlemsbladet m.h.t. de samme tre punkt som over.

PORSGRUNN:

Hvordan har gruppa brukt medlemsbladet. Nevn bra og dårlige ting, og kom med forslag til forbedringer.

Diskuter spørsmålene i gruppa, og send korte svar til oss. Vi må ha disse svarene innen 20desember.

Etterhvert som gruppene får bedre kjenskap til hverandre (bl.a. gjennom denne spalten), kan de gruppene som sender inn svar, utfordre hvilke neste grupper som skal i ilden. Og har noen av gruppene som svarer denne gangen konkrete spørsmål som de gjerne vil stille en annen gruppe, kan dette sendes inn sammen med spørsmålsbesvarelsen.

Planlegg 20. desember!

20. desember er årsdagen for dannelsen av FNL. Det er nå 11 år siden frigjøringsfronten ble danna. Dette skal vi markere og 20. desember er den første samla aksjonsdag vi skal ha i fronten. Det er med en gang viktig at gruppene får planlagt hvorledes de vil bruke dagen. Her må gruppene stole på sin egen vurdering. Forholda er ulike på forskjellige steder og det blir opp til gruppene å bestemme seg for hvilke aksjonsformer som passer på deres sted. Noen forslag og råd skal vi kjøre ut.

Omtrent samtidig med dette bladet kommer også neste nummer av For Vietnam. Vår eksterne propaganda skal spres, men FV kommer såpass tidlig at dette i stor grad vil bli gruppas hovedoppgave fram til 20. desember. For Vietnam bör ikke være hovedsaken denne dagen.

På grunn av den politiske situasjonen er det viktig at folk får bedre greie på fredsforlaget til PRR. Dette har vunnet stor oppslutning over hele verden, men har ikke kommet særlig godt fram i pressa her i Norge. Det vil sentralt bli laga en løpeseddel som presenterer og kommenterer 7 punkts forslaget. Dette kan være en god måte å nå ut med vår politikk. En godt planlagt og gjennomført løpeseddelaksjon kan få ut PRRs og vår propaganda ut til folk. Å lage en slik aksjon 20. desember er en god

ting. Det har vist seg å være fint å dele ut løpesedler en dag og så komme igjen med salg av For Vietnam og innsamling til Frigjøringsfondet dagen etter.

Solidaritetsmøtene i V-uka viste seg å bli svært vellykka.

Svolvær 22/10-71

Gruppene har stort sett fått taket på dette og solidaritetsmøter er aktuelt på 20. desember. PRR vil stille seg villig til å komme så langt de rekker på slike møter. Drøft derfor om dere har kapasitet til å holde møte.

Vi har endel stearinlys med "støtt FNL" på. Vi vil ikke hevde at det er noen stor politisk sak å selge lys, men det har vist seg at lysene ikke er vanskelig å selge. Slik det er nå representerer lysene en bundet kapital som ellers kunne være brukt til bedre ting i

fronten. Det er ingen dårlig ide å forsøke med lyssalg. Lysene er billige. Faktisk selger vi lys like billig som i butikken.

FRIGJÖRINGSFONDET.

Frigjøringsfondet bør bli en hovedsak 20. desember. Vi har aldri prioritert frigjøringsfondet (FF) høyt politisk, men det er viktig for indo-kinas folk at vi kan gi dem materiell støtte. Dessuten er en god innsamling det samme som politisk støtte. Dette kan brukes i PRRs propaganda og i vår. Under V-uka hadde FF et oppsving, men ikke noe gjennombrudd. I Oslo ble det f. eks. samla inn mer enn tidligere (ca kr. 2000,-), men alle mulighetene ble ikke brukt. Frigjøringsfondet ble ikke brukt på alle stands.

Når det i fronten har vært misnøye med å prioritere FF, kommer dette til en viss grad av sammenligningen med de humanitære innsamlingene. Vi kan vanskelig samle inn så mye som dem. (Dette er kanskje ikke riktig; i Sverige er det samlet inn over 4,5 millioner). Hva er det som skiller FF og en annen innsamling. Vi har en politikk og en langsiktig målsetting som er hovedbestemmende for vår taktikk. Ut fra dette må alt vi setter igang vurderes. De politiske siktepunkta må alltid være hovedsia ved vårt arbeid. De humanitære innsamlingene er såkalte upolitiske.

Selv om vi tidligere har pri

oritert FF lavt, er det ikke sikkert dette er riktig å gjøre mer. Situasjonene i opinionen er god for vår sak og mange som vi aldri når stiller seg positivt til frigjøringskampen og størsteparten av folket fordømmer USAs krigføring. For mange kan det nå være naturlig å gi penger til FF.

De store humanitære organisasjonene har alt som heter presse og massemedia på sin side. Vi må stole i stor grad på egne krefter. Dette betyr at FF må bli en del av de andre aksjonene våre. Folk bør alltid ha med seg ei innsamlingsbøsse når de selger For Vietnam på dørene, når det blir arrangert stands. På møter bør folk oppfordres til å gi penger. Det skulle være lett å begrunne hvorfor PRR/FNL trenger penger. Under demonstrasjonene må alltid folk ha med seg bøsser og samle inn penger.

Husk at alltid FF bør være med i aksjonene. Vi må igjen nevne Sverige. Her har de samla inn nesten 5 millioner svenske kroner. Dette har skjedd hovedsakelig ved at de stadig har stått på gata med ei bøsse og "Vietnambulletinen" (tilsvarer For Vietnam). Vi kan også bli mye bedre her. Et lite tips er at dere bør ha med programhefte alltid for å vise hva PRR står for.

Svært mange steder ble det oppretta aksjonsenheter i V-uka.

forts. side 24

USA og juniorpartnerne

Når Solkom har tatt stilling til EEC har vi bygd på analysen av Nixon-doktrina og brukt teorien om juniorpartnere. Det vil i korthet si at USA-imperialismen etter hvert ble så svekket at den ikke alene kunne opprettholde sin stilling som eneansvarlig for den "frie" verden. USA-imperialismen trengte imperialistiske støttespillere. Det vil si at de ønsket å skyve noe av ansvaret og pliktene over på Japan og Vest-Tyskland.

Det er nå helt tydelig at USA-imperialismen er svekket. Den sto nok relativt sterkest like etter den annen verdenskrig, og har siden stadig mistet noe av sin relative styrke. Dette ser vi klart i vietnampolitikken og på de økonomiske tiltaka som Nixon har blitt nødt til å sette i verk, bl.a. 10% importavgiften som i realiteten betyr en devaluering av dollaren. Den siste tida har vært uten økonomisk vekst i USA og landet preges av sterke indre motsetninger.

USA-imperialismens stilling er relativt svekka. De andre imperialistmaktene prøver å trekke nytte av dette. I imperialismens epoke vil inndelinga av verden mellom imperialistene bestemmes av deres makt, økonomisk og militært. (Vi ser i denne artikkelen bort fra folkets kamp mot imperialismen. Det er denne kampen som har svekket USA-imperialismen først og

fremst.) Nå svekkes USA økonomisk, mens Japan og EEC med Vest Tyskland som ledende makt, er i vekst, spesielt økonomisk, men de ruster også. Vi har tidligere påpekt Japans nye rolle (FNL i Norge 5/71 og FV 4/71). Vi fant at vårt syn på dette forholdet måtte være at vi fortsatt måtte se USA-imperialismen som hovedfiende i Asia, men at vi ikke måtte være blinde for Japans nye og muligens selvstendige rolle.

Det er også tydelige trekk som tyder på at Vest Tyskland ønsker å spille en mer selvstendig rolle overfor USA. (Öst politikken og valutakonflikten). Et sterkt EEC vil være en farlig handelskonkurrent for USA-imperialismen. I Midt Östen prøver EEC-monopoler å overta noe av den rolle USA-monopoler tidligere har hatt på oljesektoren (Fritt Palestina 3/71). I såkalte u-land i Afrika prøver EEC å få full kontroll ved "Preferanseavtaler". EEC ekspanderer og dette skjer delvis på bekostning av USA-imperialismen.

Det kan sies med stor sikkerhet at på det økonomiske området er konkurransen det viktigste i utviklinga mellom USA-imperialismen og Vest Tyskland (og Japan). USA trengte å bygge opp solide "forbundsfaller". De nådde dette målet, men for sin egen skyld kan vi si at de nådde det altfor

godt. (Se ellers mer om Vest Tyskland (og EECs) utvikling og stilling nå i neste nr. av For Vietnam (nr 5). Dette blir svært bra dokumentert og forklart der.)

Dette må ikke lede oss til å tro at USA-imperialismen er slått eller at den begynner å bli ufarlig. USA-imperialismen er hovedfienden. Til tross for den økonomiske konkurransen er det mange felles interesser imperialistene har felles og dette må fortsette å være slik så lenge USA er den ledende militærmakta. Uten USAs militærmakt og politifunksjon rundt om i verden ville ikke de andre imperialistmaktene kunne drive sin utbytting i samme grad. (Tenk

bare på hvorledes Japan har tjent på krigen i Indo-Kina eller hvorledes de fikk innpass i Indonesia etter CIA-kuppet i 1965). Dessuten er USA fortsatt utvilsomt den sterkeste økonomiske makta nå. Dette er hovedsaa, men ikke tendensen. Det går mot motsetninger mellom imperialistene.

Det er viktig at vi er klar over at maktforholdene mellom imperialistene stadig endrer seg. Uten at vi følger nøye med i det som skjer vil vi fort stivne i en forelda taktikk.

Når imperialistene kommer i motsetningsforhold til hverandre vil de bruke krefter til å bekjempe hverandre. Dette kan bli en god ting for verdens folk, men i hovedsak må de stole på egne krefter og reise seg for å kaste imperialistene ut av landet og sjøl få kontroll over sine rikdommer. Monopolene som utgjör drivkreftene i imperialismen trenger stadig å ekspandere, men når de blir kasta ut av landa som i Indo-Kina betyr dette en minskning av territorium som imperialistene får kontrollere og det betyr en reell svekkelse av imperialismen. Et hvert område som kan holdes unna imperialistisk utbytting svekker imperialismen og betyr en seier for verdens folk. (Forholda mellom imperialistene og forholda mellom imperialismen og verdens folk vil bli grundigere gjennomgått i et studieopplegg som vil bli ferdig like over nyttår).

SEIER OVER IMPERIALISMEN.

Ny grunnsirkel

Like før V-uka ble vi utsolgt på grunnsirkler. Dette betød at enkelte grupper ikke kom igang med studier. Vi arbeidet imidlertid sentralt på en revidering av grunnsirkelen. Den kritikken som kom fram på landsmötet ble fulgt opp og vi prøvde å få med de begivenheter som har skjedd i den siste tiden. Under V-uka ble dette arbeidet ferdig og de som hadde bestilt fikk tilsendt sirkelen med en gang V-uka var ferdig.

Vi skal ikke så nøye gå inn på hva som står i sirkelen, men kort nevne hva som står og ta for oss noen av de endringer som er gjort. Grunnsirkelen har 4 brev.

Brev 1 handler om "De indo-kinesiske folkenes historie". Dette brevet er i store trekk det samme som brev 2 i forrige sirkel, men brevet er ajourført.

Brev 2 omhandler "USA-imperialismen". Dette er også mye det samme, men det som står om sosialimperialismen og kapitlet om imperialismen i dag er blitt forbedret betraktelig.

Brev 3 er om "Anti-imperialistisk arbeid i Norge". Her er det blitt adskillige forandringer. Vi har nå fått innarbeidet problemområder som "kortsiktige og langsiktige målsettinger" og "forholdet mellom strategi og taktikk". Disse endringene skulle kunne gi

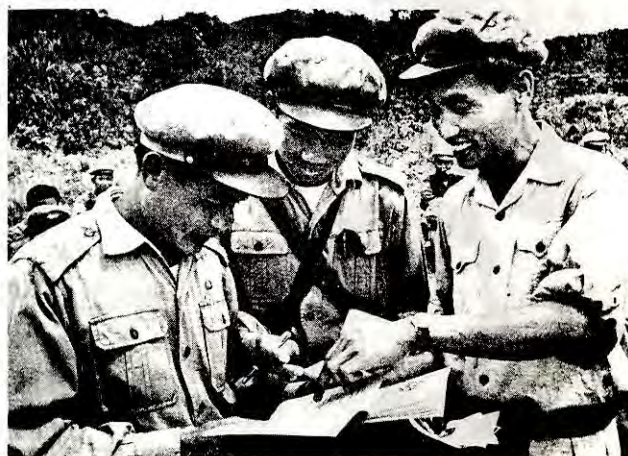
bedre forståelse for solidaritetsarbeidet vårt og kunne sette dette bedre inn i et perspektiv.

Brev 4 tar for seg "Hvorfor studere og arbeide for de indo-kinesiske folkene?" I den gamle grunnsirkelen kom dette brevet først, men dette har vist seg å være galt. For å kunne svare på et slikt spørsmål, må en først ha kunnskap om USA-imperialismen og ikke minst om kampen de indo-kinesiske folkene fører.

For at ikke spørsmålene skulle lede for lett til fasitsvar, har vi jobba en del med dem. På den andre siden er det vanskelig å lage gode spørsmål. Vi mener vi har klart å gjøre forbedringer.

Når det gjelder trykken, er den bra. Sirkelen har samme format som et For Vietnam og er på 20 sider.

STYRK FRONTEN, START STUDIESIRKLER.

Soldater fra den laotiske frigjøringshæren diskuterer politiske spørsmål.

Bruk filmer:

FRA KAMPENE I SØR-VIETNAM.

FNL's 5-års-jubileum.

Leie kr. 7.50 spilletid 28 min. engelsk kommentar.

Denne filmen ble produsert i forbindelse med FNL's jubileum 20 desember 1965. Den foretar en oppsummering av de mange store seire folket og hæren har vunnet 2/3 av landets areal, 3/5 av befolkningen er frigjort.

Våroffensiven 1968

Leie kr. 7.50, spilletid 27min, vietnamesisk tale.

Årene 1965-67 skulder etter planen ha brakt seier til den amerikanske okkupasjonsmakten, men krigens utvikling skulle gi andre resultater.

Kampmoralen i de amerikanske styrkene var lav, og hæren måtte over på defensiven. Konsentrasjonsleirer ble opprettet og undertrykkelsen vokste.

Samtidig forberedte frigjøringsfronten en stor offensiv.

30 byer reiste seg samtidig. I Saigon ble flere etasjer i den amerikanske ambassaden besatt. Kampene i Hue varte i 24 dager. Overalt vant FNL-styrkene store seire.

Seieren i Tay Ninh-provinsen

Leie kr. 7.50. spilletid 40 min. Engelsk kommentar.

I 1966-67 startet USA sin annen offensiv i Tay-Ninh provinsen, et fjell-område nord-vest for Saigon, langs grensen mot Kambodsja. Målet for offensiven var å tilintetgjøre FNL's hovedkvarter og styrkene i den østlige delen av landet.

Hele 45000 flybårne amerikanske soldater ble satt i aksjon, men folket og hæren slo kraftig igjen og tvang US-troppene til å trekke seg tilbake.

USA's krigsforbrytelser i Vietnam

Leie kr. 7.50. spilletid 30 min. Eng. kommentar.

Ved dokumentaropptak og fotomontasjer gir filmen et rystende bilde av "avansert amerikansk krigføring og dens følger for befolkningen i de to vietnamesiske statene.

FRA KAMPENE I LAOS.

Khe Sanh, vei nr. 9, sør-Laos. 1971

To deler, spilletid 15 min. Ingen kommentarer.

Opptakene er fra slagene ved Khe Sanh-basen i Sør-Vietnam, fra sør-Laos, og langs vei nr. 9, som forbinder Vietnam og Laos. Man ser blandt annet forberedelsene til kampene, frigjøringsstyrkenes erobring av Høyde 500 og en av amerikanernes artilleribaser i Khe Sanh-området.

KUNST I DE FRIGJORTE OMRÅDENE

Hele skogen blomstrer.

Spilletid 25 min. Vietnamesisk tale, men mest sang og musikk. Farger.

En sang og danse-gruppe fra frigjøringshæren drar omkring i de frigjorte områdene og opptrer for befolkningen.

(MRK: MRK.)

DENNE filmen skal bestilles fra PRR's informasjonskontor, Boks 8317 Hammar-sborg Oslo l. (tlf. 111862)

Ungdom og kunst.

Spilletid 25 min. Vietnamesisk tale.

Om en skole i jungelen et sted i de frigjorte områdene. 15-16-årige skoleelever lager marionetter og spiller teater.

forts. side 19

Bekjemp Gjelstad

SETT MUNNKURV PÅ FASCISTER

I V-uka var det på lørdag et møte i Studentersamfunnet i Oslo. I første rekke skulle dette møtet mobilisere til demonstrasjonen på mandag. I den anledning var fascistten Thorbjörn Gjelstad invitert. Ideen med dette var omtrent at om vi fikk til å drite ut ham ville dette skape entusiasme hos folk.

Det kom mange til samfunnet og det var ingen tvil om at han ble totalt isolert. Til og med Den konservative Studenterforening måtte ta avstand fra det han sa. Rent bortsett fra to "KY-gutter" hadde han minimal støtte. Derfor kan vi stort sett si at møtets hensikt ble nådd, men...

Riktignok er Gjelstad en fascist. Vi ser gjerne på ham som en småbrun klovn. Men han er ikke bare dette. Det som ble glemt av oss lørdagen var: Gjelstad er offisiell representant for Saigon-juntaen her i Norge (honorær konsul). Det betyr at når vi stiller oss på likefot med ham og godtar å ha en diskusjon med ham, anerkjenner vi formelt Saigon-juntaen som representant for Vietnams folk.

Etter møtet sendte Gjelstad et telegram til Saigon og fortalte at han var blitt invitert til Studentersamfunnet og at han hadde fått støtte for sine synspunkter

fra store deler av de norske studenter. Dette er blitt brukt av Saigon-juntaen i deres propaganda. På mandag kunne en lese om møtet i aviser i Saigon. Dette er fabelaktig. Det er kjempeløgn og sier ikke så rent lite om juntaens propaganda. Men han burde aldri ha fått anledning til å åpne kjeften i Studentersamfunnet. Vi i Solkom burde aldri ha sagt oss villige til å snakke sammen med ham. Når vi ble spurt av styret i Studentersamfunnet burde vi klart sagt fra at vi ikke vil snakke med representanter fra den fascistiske Saigon-juntaen. Vel, vi tenkte ikke langt nok den gangen, men det er viktig at vi kjører en klar linje overfor Gjelstad.

Det er tegn på at han vil øke løgnpropagandaen sin. Vi har allerede oppdaget at han har holdt to foredrag etter Studentersamfunnet. Vi tror det er riktig å kjøre ut ei linje overfor ham som den vi har overfor "Green Berets". - Vi skal i størst mulig grad hindre at han får snakke. Ingen FNL-aktivister må være med å stille istand møter med ham. Når noen hører at han skal snakke et sted bør det aksjo-

neres.. Prøv å få hindra møtet. Demonstrer mot ham før han begynner å snakke. Der han får holdt sine foredrag må han imøtegåas fra salen. Merk at han er sleip. Før var hovedpoenget hans "Vietcongs" terrorhandlinger, men nå etter at Pentagon Papaers etc er blitt avslørt, har han snudd om. I Studenterksamfunnet snakket han uten i det hele tatt å nevne USAs rolle i Indo-Kina. Det han kjørte på var

jordreformen til Thieu som han var helt på linje med. Dette bør folk være forberedt på. F.eks. det som kommer fram i intervjuet med Sven Öste i For Vietnam 5/71 er bra å bruke. Også For Vietnam nr. 3/70 kan brukes. Dessuten kan dere kjøre offensivt ut med Hue, og bruk det dere kan om Pentagon Papers.

AVVIS FASCISTPROPAGANDAEN.
NEI TIL LÖGNKONTORET.

FILMER

forts. fra side 17

FRA NORD-VIETNAM

En dag i Hanoi

Vi besøker Hanoi en ganske alminnelig dag. Sivilbefolkningen er opptatt med sine sysler. Plutselig er B-52 bombe-flyene der med sin dødbringende last. Sirenene går, og med ett er alt forandret. Gatene ligger folketomme og fra alle kanter lyder knitringer av forsvarsvåpnene. En rekke fly blir truffet og skutt ned.

Straks angrepet er over vender befolkningen tilbake til sine vanlige gjøremål.

Slik er denne krigen

Leie kr. 5.00. spilletid 25 min.

Tyske tekster.

Denne filmen som er produsert av ungarske filmfolk i 1965, tar oss først med på en liten rundtur i Nord-Vietnam og forteller samtidig om den utviklingen som har funnet sted de siste 10 år.

Deretter får vi se hvordan den amerikanske bombingene har gått ut over sivilbefolkningen og har smadret damanlegg, syke-hus, skoler o.s.v.. Vi får se hvordan befolkningen med alle midler har tatt opp kampen for å forsvare sitt land.

Reportasje fra Nord-Vietnam

Leie kr. 5.00. spilletid 25 min

Norske kommentarer Fargefilm.

Tross tusener på tusener av bomber og raketter- som i meget stor grad går ut

over sivile mål- må livet gå videre, noe denne filmen til fulle viser.

Filmene bestilles hos A/L SMALFILM
Møllergata 24 Oslo l.

Postgiro 17335, tlf. 203100.

Ved bestilling MÅ dere oppgi spilletid, og dere bør også velge ut en reservefilm hvis den dere helst vil ha allerede er bestilt.

Vær ute i god tid med bestillingen.

Høyreavvik

Det har kommet innvendinger mot noe som stod i forbindelse med venstre-avvikdebatten i FNL i Norge 1971:5 (s.23). Ut i fra denne artikkelen kunne man lett tro at Solkoms begrunnelse for ikke å være en sosialistisk front er det at FNL, som vi støtter, har et kapitalistisk styre som målsetting.

Vi vil gjerne imøtekomme denne kritikken, og mener derfor det er nødvendig her å klargjøre et par aspekt.

Først: Vi er en solidaritetsfront, og vårt program må være det som best tjener de indokinesiske folkene. Vi må samle folk i Norge om saken og stadig arbeide for å utvikle deres bevissthet.

For det andre: La oss se nærmere på hva slags styre FNL og PRR har som mål, og hvorfor de har denne målsettinga.

FNL går ikke inn for et monopol-kapitalistisk system. De arbeider først og fremst for nasjonalt sjølstyre, frigjøring fra fremmede imperialistmakter. Programmet deres må ses på som den naturlige måten å løse dette på - og ikke forstå det dithen at FNL som organisasjon arbeider for fremming av et kapitalistisk system.

Landet skal frigjøres fra de imperialistiske monopolene, og folk skal være sikret sin rett til å eie produksjonsmidler og annen eiendom. Tollreglene skal beskytte innenlandsk produksjon. Og som det står i programmet, så skal FNLs politikk "garantere næringsfrihet for de bedrifter som er til nytte for den nasjonale gjenreisninga og folkets velstand" (understreket av oss). Videre skal alle arbeidstakere sikres retten til å delta i bedriftsledelsen

Politikken for landsbygda følger de samme linjene: jorda skal tas fra USA-imperialistene og storgodseierne. Denne jorda skal fordeles til de som dyrker jorda. Forhandlinger vil bli inngått med alle som eier gardar over en viss størrelse. Man vil forsøke å kjøpe opp en del av deres jord, for

så å fordele
tige bønder.

til jordfat-

Bøndenes eiendomsrett, til denne jorda blir sikret, men på den annen side vil staten oppmuntre bøndene til å slå seg sammen, øke produksjonen ved kollektiv innsats og industrialisering.

Dette skulle være nok til å vise at FNL ikke arbeider for det vi tenker på med kapitalistisk styre. Både de rettigheter og den kontroll som vil gjelde, er uttrykk for en politikk som søker å tjene de brede lag av det vietnamesiske folk.

Vi vil befale alle FNL-aktivister til å lese FNLs og PRRs program i sin helhet! (Det røde programheftet som Solkom har utgitt)

Alle bør ha grunnleggende kjenskap til dette, og særlig viktig er det nettopp nå som vi stiller kravet "USA ut av Indo-Kina".

Se her

I FNL i Norge nr. 6 hadde vi en artikkel om sosialimperialismen. Her ble Geneve-avtalen svært kort omtalt. Når en leste dette kunne det gi inntrykk av at dette var en avtale som var fullstendig over hode på det vietnamesiske folket. Dette gir et ufullstendig bilde av det som skjedde og for å få bedre greie på det som skjedde under Geneve-konferansen og av avtalens karakter, oppfordrer vi alle til å studere artikkelen som kommer i For Vietnam nr. 5 om avtalen.

Juntavalg

Det har vært avholdt to valg i Sør-Vietnam i høst. 29. august var det valg til det sør-vietnamesiske Underhuset, og 3. oktober gikk som kjent Thieu's president-valg av stabelen.

Vi vil i denne artikkelen prøve å gi et bilde av hvilke groteske forestillinger disse USA/Thieu-manipulerte "demokratiske" valgene er, og hvordan folket i Sør-Vietnam protesterer og kjemper mot dem.

Ved Underhus-valget 29. august prøvde Thieu å sikre seg mot enhver form for parlamentarisk opposisjon mot sitt diktatoriske styre. Hans mål var å få valgt inn et solid flertall av helt lydige løpegutter.

For å nå dette målet måtte han selvsagt manipulere med velgerne og med valget.

Den vietnamesiske avisen "South-Vietnam in Struggle" beskriver valgdagen slik:

" En halv time før valget begynte ble det postert politi og soldater rundt valglokalene. Sivilkledde agenter blandet seg med befolkningen for å "diskutere" valget, og "overtale" dem til å stemme og stemme riktig. De motvillige "hjalp" de med å fylle ut stemmeseddelen. De som satte seg mot denne form for hjelp ble misshandlet eller arrestert."

Denne "valgprosedyren" førte selvsagt til at flesteparten av de stemmeberettigete holdt seg hjemme på valgdagen. Vestlige telegrambyråer rapporterte om så godt som folketomme gater i byene Bare militærkolonner, politibiler, patruljerende politi og annet offentlig personell var å se.

Fra flere valgdistrikter meldes det også at opp til 70% av de som stemte var politfolk eller soldater. Med trussel om å bli sendt til fronten i Laos eller Kambodja hvis de ikke adlød, fikk disse ofte ordre fra sine overordnede om hvem de skulle stemme på.

Telegrambyrået Reuter meldte om flere tilfeller av manipulering med stemmesedlene. Mange steder ble det bare utdelt lister med navnene på de Thieu-trøkkandidatene.

Korrespondentene til "Time" og "Newsweek" fortalte at de flere steder hadde

oppdaget urner som var fulle av stemmesedler før valget tok til.

Det har også kommet for dagen at lokale landsbyleder flere steder hadde måttet skrive under på at kandidater som hadde stilt seg mer eller mindre kritisk til Thieu, ikke skulle få mer enn 20% av stemmene i deres distrikt.

Mot all denne terroren under "valgkampen" og på "valgdagen" reiste det vietnamesiske folket seg til motstand.

Organisasjoner som spesielt skulle bekjempe valget ble dannet, bl.a. av medlemmer i det sittende Underhus.

Partier og organisasjoner av alle slag tok avstand fra Thieu og hans valgfarse, holdt møter og vedtok resolusjoner.

Flere steder ble det delt ut løpesedler som oppfordret folk til å boykotte valget.

Buddistene erklærte at valget var ren svindel og derfor meningsløst. Katolikene oppfordret til boykott o.s.v.

En Saigon-avis oppsummerte valget slik:

" Aldri har det vært så dårlig frammøte ved noe valg i Sør-Vietnam."

Vietnameserne brenner Thieus valgplakater

Ifølge offisielle kilder var valgfram-
møte nesten overalt over 70%, og Thieu's
folk fikk også majoriteten i Underhuset.
Når avisen helt ser bort fra dette er det
fordi svindelen var for åpenlys.
Ikke lang tid før valglokalene stengte
var nemlig den høyeste frammøteprosent
en 15, den laveste 2,7. Da "fintellings-
resultatet" ble kungjort ved midnattstider
for så plutselig prosentsatsene opp til
omkring 70. (Lavest i de store byene der
det er vanskeligst å skjule valgfusk.)
Telegrambyrået AFP meldte til og med
at noen av de aller ivrigste hadde fått
frammøteprosenten opp i over 100.

En annen Saigon-avis trakk denne kon-
klusjonen etter valget:

"Valgresultatet viser at velger-
massene er fiendtlig innstilt til Thieu.
Thieu.-- Thieu-administrasjonen re-
presenterer ingen, og vil aldri
representere noen."

Bare to mnd. etter denne forestillingen
skulle så sør-vietnameserne igjen trek-
kes til urnene, denne gang for å "velge
seg" sin president, - Nguyen Van Thieu.

Ettersom valgdagen nærmet seg vokste
den politiske uro til nye høyder. Folket
hadde nå erfaring fra kampen mot det
forrige valget. Ikke en dag gikk uten
demonstrasjoner, møter, "teach ins" og
andre aksjoner.

I Saigon marsjerte et stort folketog med
en gruppe parlamentsmedlemmer i spis-
sen til Parlamentet hvor de ropte slagord
som: "Ned med diktatoren Thieu",
"Avlys valget!" "Bekjemp USA's aggresjon"
Andre demonstrasjoner gikk til den ameri-
kanske ambassaden, det amerikanske
militære hovedkvarteret og president-
palasset.

Overalt i gatene var det anti-USA/Thieu-
stands og løpeseddelutdeling. Valgplakat-
er ble malt over med slagord, revet ned,
brent, eller bildet av Thieu ble supplert
med Hitler-mustasje.

Aksjoner ble også rettet mot amerikanske
soldater og kjøretøy. I Saigon og Hue
ble det så ille at den amerikanske øverst-
kommanderende måtte inndra alle permis-
joner og holde alt personell og materiell
borte fra gatene.

Også i de andre større byene var det aks-
joner så godt som daglig.

Alle typer av folk, og en mengde organ-
isasjoner og partier tok del i motstands-
arbeidet.

7 politiske opposisjonspartier vedtok en fellesuttalelse der de krevde at Thieu skulle avlyse valget.

Generalsekretæren i det sosialdemokratiske partiet, som inntil da hadde støttet

Thieu erklærte nå:

" Dette partiet godtar hverken 3. okt.-valget eller valget til Underhuset"

Den katolske fredsorganisasjonen, arbeiderungdommen, fagorganisasjonen, krigsveteranene og krigsinvalidene, sendte brev til FN og Kirkenes Verdensråd og ba dem gripe inn mot Thieu's terror og undertrykking.

Det vietnamesiske religiøse fellelsråd hvor bl.a. både kristne og buddister er representert, fremmet krav om at Thieu måtte trekke seg fra valget.

I Saigon dannet et stort antall parlamentsmedlemmer og alle de politiske og religiøse organisasjonene som står i opposisjon til Thieu, en "Koordinerende komité mot diktatoren Thieu"

I Saigon stilte også 38 av byens 42 aviser seg mot Thieu.

Som et ledd i kampen tok også enkeltgrupperinger opp kamp på andre plan. Arbeiderne i Sør-Vietnam gikk på denne tida til masseaksjoner mot sine arbeidsgiverne og krevde stopp i lønssenkningene, bedre forhold på arbeidsplassen, o.s.v. En bølge av lokale demonstrasjoner og streiker brøt ut.

Studenter og skoleelever som tok kraftig del i anti-valg-kampen, samlet seg samtidig til kamp mot Thieu's militarisering av skoler og universiteter. Ved å vedta en lov om tvungen militær-opplæring for elever og studenter håpet han å kunne gjøre disse store gruppene til villige soldater i sin hær.

1. september marsjerte 15000 studenter og elever i Saigon under parolen: " Vi vil ikke bli kanonføde for USA og Thieu".

Også i Thieu's egen hær har det ulmet i det siste. Mange steder har soldatene arrangert demonstrasjoner hvor de har krevd høyere lønn.

Som alle vestlige kommentatorer har fremholdt var den politiske krisen i Sør-Vietnam i høst den verste på lang tid. Thieu og den lille klikk av medsamensvorner han holder ved makten og som støtter ham får stadig mindre oppslutning støtter ham får stadig mindre støtte. Han er nå totalt isolert. Den siste ut-

viklingen er derfor et politisk sammenbrudd for Nixons "vietnamiseringspolitikk" (på samme måte som Laos-invasjonen markerte det militære sammenbruddet)

Ingen kan lenger tvile på at når Thieu på tross av hele det vietnamesiske samfunns motstand ennå sitter ved makten, så er det fordi Thieu er USA's mann.

3. oktober ble en reprise av terror og volden ved Underhusvalget, bare enda verre, fordi det nå sto enda mer på spill for Thieu.

Folketomme gater, dårlig frammøte og mennesker som ble presset til urnene av bevapnede Saigontropper for å gi sin stemme til Thieu.

Dette var Sør-Vietnam 3. oktober 1971.

Denne gang meldte de offisielle kildene om over 90% frammøte og oppslutning om Thieu.

Vi sier ikke mer !

Demonstrasjoner i Sør-Vietnam

Kilder:

South Vietnam in Struggle (FNL's avis)
Vietnam Courier. (Nord Vietnam)
Diverse Saigon aviser, bl.a. Tin Sang
Uke-magasinerne TIME og Newsweek.
De vestlige telegrambyråene REUTER og AFP.

Demonstrasjoner, forts. fra s. 4

per om å overveie å prøve det samme på sitt hjemsted under neste V-uke.

I de større byene ble det som vanlig arrangert demonstrasjoner.

I Stavanger marsjerte 150, i Bergen ca. 400 og i Trondheim 430. (Arbeider-avisa meldte om 800)

I forbindelse med toget i Trondheim ble det arrangert torgmøte hvor en DNA-varamann fra Nord-Trøndelag, Asbjørn Mathisen talte.

Som en kvalitativ framgang fra tidligere demonstrasjoner melder Trondheim at det denne gang gikk flere "eldre" enn før i demonstrasjonen.

Dette var også tilfellet i Oslo, der V-uketog som ble arrangert av Solkom i samarbeid med Vietnambevegelsen var den største demonstrasjon på mange år (← det store anti-EEC toget på forsommeren). Arbeiderbladet meldte om 5000 mennesker. Dette er kanskje noe overdrevet.

Før toget startet ble det solgt fakler til deltagerne. De mange hundre brennende faklene gav en ekstra effekt til toget da det marsjerte gjennom de høstmørke OSLO-gatene.

Nytt i Oslo var at det ble arrangert et eget lokaltog av byens vestkantgrupper. Dette ble arrangert umiddelbart før hoveddemonstrasjonen og sluttet seg til denne.

Fra demonstrasjonen som samlet 430 deltagere i Trondheim

Etter demonstrasjonen i Oslo ble det arrangert møte på Rådhusplassen der bl.a. den svenske forfatterinnen Sara Lidemann talte og dikteren Tor Obrestad talte og visesangeren Lars Klevstrand underholdt.

Som denne landsoversikten klart skulle vise, har det vært lett av et gjennombrudd for demonstrasjoner denne V-uka. Mange grupper har arrangert tog for første gang, og har hatt gode erfaringer - og flere av de tradisjonelle demonstrasjonstogene har hatt større oppslutning enn noen gang før.

forts. fra side 13

Disse må videreutvikles. En måte å gjøre dette på, er å få disse organisasjonene til å gi eller samle inn penger til FF. Det kan f. eks. gis lister til de organisasjoner som står oss nær. Det kan nevnes at SF hadde en faglig konferanse i Oppland for en stund siden der det ble samlet inn til FF. I et opplegg for 20. desember kan en forsøke å få med andre organisasjoner til å være med å samle inn penger.

Det er galt å undervurdere den

politiske styrken i en vellykka innsamlingsaksjon. En stor innsamling betyr mye både for indo-kinas folk og for vår politiske slagkraft. Det betyr mye når vi skal presse regjeringa i Vietnampolitikken. På en måte kan en innsamling oppfattes som vietnamopinionens kvantitet. Det er ingen tilfeldighet at den svenske regjeringa har måttet bevilge penger til DRV.

STYRK FRIGJÖRINGSFONDET.

PLANLEGG 20. DESEMBER

Støtt det palestinske folket

Hvordan skal vi bygge ut en internasjonal enhetsfront mot USA-imperialismen? Det er viktig å smi sterke bånd mellom de som kjemper og arbeider for folkenes frigjøring. USA-imperialismen og dens lokale bødler må ikke få lov til å splitte oss opp, vi må tvert i mot slå mot undertrykkerne som en mann, da vil vi vinne. Et skritt på veien for å virkeliggjøre dette var et fellesmøte som Solkom, og Palestinakomiteen i Norge holdt i begynnelsen av oktober. Vi drøfta den politiske situasjonen og erfaringene med solidaritetsarbeidet. Vi slo fast at hovedslaget i kampen for frigjøring utkjempes i Indo-Kina. Solkom er i dag den ledende solidaritetsorganisasjonen i Norge. Men samtidig har det palestinske folket reist en kamp som utgjør et av sentrene for folkenes frigjøringskamp. Det er en god ting at Palestinakomiteen i Norge er oppretta, men mens Solkom nå er inne i en aksjonsfase, bør Palkom fortsatt legge hovedvekten på informasjonsarbeidet. Det ble tatt sterk avstand fra ideer og praksis som innebærer at solidaritetsarbeidet legges ned "til fordel for" anti-EEC arbeidet. Vi så det som svært nødvendig å utdype vår analyse av forholdet USA-imperialismen - EEC-imperialismen og den anti-imperialistiske kampen.

Mötet konkluderte med at vi må utvikle samarbeidet. FNL-gruppene bør henvende seg til Pal.kom., slik at Fritt Palestina, bladet deres, kan spres i gruppa. På et seinere tidspunkt kan det bli aktuelt med fellesaksjoner. Vi fant at det var viktig å lage et studieopplegg om Palestina som FNL-aktivistene kan bruke for å kunne sette seg inn i grunnlaget for frigjøringskampen i Midt-Östen. Vi vil samtidig henvise til FNL I NORGE 4/71 om "Midt-Östen og USA-imperialismen."

HVORFOR KJEMPER PALESTINAS FOLK?

I over 400 år kjempet det palestinske og andre arabiske folk mot det tyrkiske storrikets feudale okkupasjon. I nær 30 år har de europeiske kolonimaktene kontrollert området. I dag kan det palestinske folket se tilbake på 23 år med kamp mot den amerikanske imperialismen og dens lakei, staten Israel.

HVORFOR ER USA I MIDT-ÖSTEN?

Den amerikanske imperialismen kastet seg over den arabiske verdens kolossale oljeressurser da de i 30-40 åra ble klar over hvilken kilde til rikdom oljen var. I de fleste oljelanda sikret de seg monopol på oljeutvinningen i over 100 år. Til gjengjeld ga de visse stammehövdinge og kongelige familier storstilte gaver og andel i profitten. Gjennom denne økonomiske innsprøytingen ble de kongelige familier USA's trofaste allierte i den arabiske verden. Men USA var ikke villig til å dele profitten med folka i oljelanda. Redselen for at folket en dag ville reise et rettferdig krav om sjöl å kontrollere sine økonomiske ressurser, har hele tiden spøkt i amerikanske politikeres og oljemagnaters fantasi. USA's eneste sikre allierte har vært dets økonomiske og militære makt. Denne har de satt inn i Midt-Östen, først og fremst gjennom opprettelsen av staten Israel. Staten Israel ble opprettet i 1948. Innbyggerne var jødiske immigranter fra hele verden. Mens jødene i 1918 utgjorde 7% av innbyggerne var andelen av folk med jødisk religion 30% i 1947. Etter opprettelsen av staten Israel ble storparten av de opprinnelige innbyggerne drevet på flukt og de jødiske immigrantene okkuperte deres hus, jordbruk, fabrikker - ja hele byer (F.eks. Jaffa som før 1948 var en rent arabisk by).

SIONISMEN.

Vi kaller de israelske lederne for sionister, og mener at deres politikk er til skade både for palestinerne og jødene. Grunnlaget for sionismen er den sterkere jødeforfølgelsen i Europa i slutten av forrige århundre. Folk med jødisk religion fikk ikke samme nasjonale rettigheter som andre innbyggere. Visse politiske grupperinger blant jødene prøvde da å organisere kravet om et jødisk nasjonalhjem. Det ble snart klart at bare ved å knytte det nasjonale kravet til den jødiske religionen ville det være mulig å organisere en storstilt jødisk immigrasjon. Kravet på andre territorier falt bort til fordel for kravet om Palestina, hvor også den jødiske religionen har sitt utgangspunkt. Sionismen er navnet på den politiske bevegelsen som krever en egen nasjonalstat for folk med jødisk religion. Denne bevegelsen måtte bli kolonialistisk av karakter da jødene alltid hadde bodd spredt i en rekke land og aldri hadde utgjort en nasjon. Sionismen krevde et annet folks territorium. Deres krav ble støttet av den engelske kolonialismen fordi det sionistiske kravet tjente engelske interesser. USA's støtte til sionismen har samme årsak. Det er klart at de jødene som nå bor i Israel ikke skal kastes på sjøen igjen, men de må ikke ha noen særrettigheter i en palestinsk stat.

ISRAEL = EN BASE FOR USA.

Palestina var i løpet av få år forandret fra ett arabisk land, til en kolonistat, bebodd av jødiske immigranter og finansiert av amerikansk og vestlig kapital. Bare storstilte økonomiske og militære bevilgninger kunne holde opp denne kunstige statsdannelsen. Staten Israels avhengighet av USA og denne statens sionistiske og ekspansjonistiske karakter har gjort Israel til USA's sikreste allierte i Midt-Østen. Den grunnleggende årsak til at USA ønsker å utnytte Israel som base er behovet for en 100% sikker alliert som i en krisesituasjon kan virke som en fremskutt arm i Midt-Østen.

Den amerikanske imperialismen, og den japanske, den europeiske og Sovjet, er helt avhengig av sikre oljetilførsler fra Midt-Østen.

Det er få råvarer det er så sterkt stigende etterspørsel etter som oljen. Ekspertene regner med at minst 60% av det tilleggsbehov verden får for olje fram til 1980 må hentes fra Midt-Østen. Få folk i verden har fått føle hva imperialismen innebærer som det palestinske. USA-imperialistenes behov for en sikker base krevde at et helt folk måtte ofres på profittens alter. I hundretusener ble palestinerne drevet fra sine byer og landsbyer til en tilværelse som flyktninger. Men et folk som i slik grad er fratakt alle rettigheter, må også bli et folk som har alt å vinne på å ta opp kampen. I dag er det palestinske folket fortroppen i de arabiske folkenes kamp mot USA-imperialismen.

VÅPNA KAMP FOR FRIGJØRING!

Det palestinske folket startet sin våpna kamp i 1965. Sterkt inspirert av det tapre vietnamesiske folket begynte den palestinske geriljaen å lære folkekrigens metode. Tallrike harde geriljaangrep ble satt inn mot staten Israel og snart var hele det palestinske folket bevisst at kampen kan vinnes. Den palestinske geriljaen opererer både fra områder utenfor Israels grenser og fra baser innenfor det okkuperte området. Samtidig som de slår til mot militære mål, arbeider de politisk bl.a. for å forklare

de jødiske innbyggerne av staten Israel at det palestinske folkets mål er å danne en palestinsk demokratisk stat med like rettigheter for alle innbyggerne. Disse rettigheter har også alle jødiske immigranter krav på.

Den palestinske frigjøringskrigen gikk inntil høsten 1970 fra seier til seier. De slo tallmessig overlegne israelske troppestyrker i begrensede slag som slaget ved Karameh i Vest-Jordan, slaget ved Al Arkoub i Libanon og slaget ved Gohar Safe i Sør-Jordan. Fra 1967 til 1970 hindret de den israelske regjeringa å kontrollere Gaza-området. Fra 1968 til juni 1970 slo de tilbake seks bakholdsangrep fra de amerikanske finansierte regjeringene i Jordan og Libanon.

ROGERSPLANEN OG MASSAKRERNE.

I juni 1970 la den amerikanske regjeringa i samarbeid med bl.a. Russland fram den sokalte Rogersplanen. Denne planen innebar at Israels naboer skulle anerkjenne staten Israel og hindre det palestinske folket i å kjempe tilbake sine nasjonale rettigheter. på samme tid ble ei 100% USA-kontrollert regjering innsatt i Jordan og store våpensendinger levert Husseinregimet fra USA.

Hundretusener demonstrerte mot Rogersplanen. Svaret fra Hussein-klikken i Jordan var et åpent bakholdsangrep på geriljabevegelser og det palestinske folket. På grunn av det direkte angrepet på ubevæpnede kvinner og barn i byene og flyktningeleirene måtte frigjøringsbevegelsen trekke seg tilbake. 20 000 mennesker ble drept og såret på få dager. Fram til sommeren 1971 har lignende massakrer blitt satt i verk både av regimet i Jordan og fra sionist-regjeringa i Israel. For å oppnå kontrollen over det økonomisk og strategisk viktige Gaza-området har staten Israel satt inn en brutall tvangsforflytting av 15 000 mennesker i løpet av de siste månedene. Planen er å fordrive 50% av de 500 000 palestinerne fra Gaza. Det siste året har USA-imperialismen vist sitt sanne

ansikt i Midt-Østen. Gjennom direkte kontroll over regjeringa i Israel og Jordan har USA satt i verk massakrer som av vestlige journalister er blitt sammenlignet med massakrene i Warschawa under 2.verdenskrig.

STÖRRE ENHET I KAMPEN.

Det palestinske folket har svart på massakrene med nye gerilja-angrep som i dag stadig utvikler seg innenfor hele det okkuperte området. De har også svart på massakrene med nye politiske seire. I juli 1971 ble et langt skritt på veien mot et palestinsk FNL nådd da den palestinske frigjøringsbevegelsen (PLO) valgte en eksekutivkomite med representanter for alle geriljaorganisasjonene. samtidig har utbyggingen av en arabisk enhetsfront gjort konkret framgang gjennom dannelsen av en patriotisk jordansk front.

Den amerikanske imperialismen er en trusel mot alle arabiske folk. I flere araberland reiser nå folket seg mot denne truselen. Bare det palestinske folket har i dag gått til væpnet kamp. Den væpnede frigjøringskampen og en videre utvikling av den arabiske enhetsfronten vil en dag også i Midt-Østen tvinge imperialismaktene og okkupantene på retrett.

spørsmål til diskusjon.

Kan vi si at det palestinske folket fører en rettferdig kamp, slik som folkene i Indo-Kina gjør det?

Er det slik som noen hevder at det er jødene som er palestinernes fiende?

Noen sier at USA's krig i Indo-kina er et enkelt tilfeller, hva kan vi si om det ut fra det som skjer i Midt-Østen?

Adressen til Palestinakomiteen, boks 107, Blindern, Oslo 3.

FNL-passivist!

FNL I NORGE NR. 7 - 71.

Red. og ansvarlig utgiver: A.O. Skuterud.
Adresse : SOLKOM, Boks 71. Kjelsås, Oslo 4

INNHold :

Leder.....	s.2
<u>VIETNAM-UKA</u>	
Vellykka demonstrasjoner.....	s.4
Sammarbeidet i V-uka, enhetsfrontarbeidet....	s.5
Klipp fra gruppene.....	s.8
Kulturelt oppsving i fronten.....	s.10
Faglige erfaringer.....	s.11
Planlegg 20 desember.....	s.12
USA og juniorpartnere.....	s.14
Ny grunnsirkel.....	s.16
Filmliste.....	s.17
Bekjemp Gjelstad.....	s.18
Høyreavvik.....	s.20
Se her * *	s.20
Juntavalg.....	s.21
Støtt det Palestinske folket. (studieopplegg)	25

=====

Viktig

VI BER GRUPPENE MERKE SEG AT SOLKOM HAR FÅTT
NY ADRESSE : BOKS 71 KJELSÅS OSLO 4.
All framtidig post til Solkom skal sendes til denne adressen.